

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

§. I. Pleræque confessiones erunt invalidæ, adeoque repetendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)

SECTIO VI.

Obiectio difficilima.

§. I.

Quia pleraque confessiones erunt invalidae, adeoque repetendae.

SUMMARIUM.

Quia ad summum dici potest confessiones praetextu Cruciae, aut privilegiorum factas, fuisse illicitas, non invalidas, n. 129.

Hoc argumentum petit regulam pro discernenda confessione illicita ab invalida, n. 130.

N. 129. **E**N obiectio, quae me dirè ex cruciat. Vel confessiones factae cum approbato à quolibet Dioecetano, & sine approbatione proprij, & factae cum Regulari ab alio, non à Dioecetano, approbato, dicente se vi suorum privilegiorum posse absolvere, & factae à saeculari aut Regulari vi Cruciae, sub iudicio certò probabili de valore absolutionis, sunt tantum illicitae, vel etiam sunt invalidae? Si invalidae, omnes repetendae erunt; quo quid durius, quam obligare, qui bonà fide cum dolore, & proposito, omnia sua peccata summo cum rubore confessus est, putans se posse validè vi Cruciae absolvi, teneatur omnes eas confessiones repetere, & peccata in eis deposita teneatur iterum subicere? Idem est de alijs opinionibus iudicium, sub quibus aliquis bonà fide credit se validè absolutum; quòd omnes illae confessiones repetendae erunt ob absolutionis nullitatem: ergo dici non potest esse invalidas, sed tantum illicitas ex parte Confessoris. Atque adeo dum Urban. VIII. dixit Cruciatam non suffragari potuisse Regularibus, sensus sit non potuisse licitè suffragari, non verò validè; & dum Clem. X. & Innoc. XII. dictas confessiones aiunt irritas, & invalidas, velint unicè esse ex parte Confessoris absolventis illicitas; eo modo, quo contractus illicitus, & turpis, dicitur in iure impossibilis. Quin ne quidem dici potest fuisse illicitas ex parte Confessoris, quatenus potuit bona fide iudicare, se, vi suorum privilegiorum, aut vi Cruciae habere jurisdictionem ad validam absolutionem activam conferendam; non minus ac poenitens bonà fide iudicat ad validam absolutionem passivam recipiendam se habere facultatem.

N. 130. Hoc argumentum, non nisi penes illos, qui per extrema procedunt, facilem habere potest solutionem: nempe vel obligando omnes, qui haec tenus bonà fide, tum Confessoris iudicantis se posse absolvere sub

Tom. III.

opinionibus dein damnatis; tum poenitentis cum dolore, & proposito omnia mortalia factis, obligando, inquam, ad omnes tales confessiones iterandas; quòd vix possibile & durissimum est: vel neminem obligando ad eas confessiones repetendas, quatenus uterque, tam Confessor, quam poenitens bonà fide processit; hoc verò laxissimum est: ut enim poenitens bonà fide putans se habuisse dolorem, cognoscens deinde se eo caruisse, teneatur, ut de sua necessarià dispositione dubitat, repetere confessiones ex defectu sui doloris invalidas; ita quoque Confessor dubitans de suae absolutionis valore, immò conscius de nullitate, tenebitur poenitentem monere ut confessiones repetat, quin poenitens ipse, si ve ex notitià Confessorij, si ve aliunde sibi persuadens nullam fuisse Confessoris absolutionem, tenebitur ad iterandas factas sub dictis damnatis opinionibus de absolutionis valore confessiones. Petit ergo hoc argumentum regulam, quàm conscientiae mederi possimus: si enim dixerimus omnes invalidas, omnes repetendae: si nulla, nulla repetenda.

§. II.

Premittenda.

SUMMARIUM.

Potestas absolvendi est de essentia Sacramenti Poenitentiae, n. 131.

Laicis non convenit ex Tridentino, ibid.

Ea potestas etsi sit juris Divini, simul tamen est juris Ecclesiastici quoad usum, ibid.

Alia est ordinaria, alia ex privilegio juris, alia delegata. Quid? n. 132.

Qui ex officio absolvit, videtur per ipsam beneficii curati electionem approbati quoad absolvendum, ibid.

Quibus ex iure conveniat potestas absolvendi, ibid.

Qui sit sensus horum verborum, Error communis, Titulus coloratus, consuetudo, dant jurisdictionem? n. 133.

Quinam hujus, Ecclesia dat jurisdictionem? Ibid.

Absolvens sine Ecclesiae consensu, invalidè absolvit, ibid.

Quid Christus D. quid Ecclesia det potestatis Sacerdotibus? Ibid.

Quid error communis; quid titulus putativus? n. 134.

Unum est separabile ab alio, n. 135.

Quodnam satis sit, ut iudicetur, quòd Ecclesia certam det jurisdictionem, n. 136.

Omnes timent errorem cum titulo satis esse, ib.

Non ita sine titulo, n. 137.

Ss

Omnes